

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **M.M.**,
skazanego za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2025 r.
wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie sędzi Sądu Najwyższego
A.D.,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć sędzię Sądu Najwyższego A. D. od udziału w
rozpoznaniu sprawy kasacyjnej o sygn. II KK 257/25.**

UZASADNIENIE

Po wyłączeniu, postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 2025 r., sędziów A.R., I.Z. i S.S. jako członków składu orzekającego w sprawie o sygn. II KK 257/25, sprawa ta została przydzielona do referatu sędzi A.D. Pismem z dnia 12 sierpnia 2025 r. obrońca skazanego złożył wniosek o wyłączenie również sędzi Sądu Najwyższego A.D. od rozpoznania tej sprawy kasacyjnej. Wnioskodawca podniósł, że podstawą wniosku o wyłączenie jest wadliwe powołanie na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego.

Wniosek o wyłączenie sędzi A.D. został zarejestrowany pod sygn. KRI 1205 i przydzielony do rozpoznania SSN B.S.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego, oparty o przepis art. 41 § 1 k.p.k., zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z tym przepisem sędzia podlega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Okolicznością mogąca wywołać tę wątpliwość może być m.in. tryb powołania sędziego Sądu Najwyższego na urząd (zob. np. postanowienie SN z dnia 19 października 2022 r., sygn. akt II KK 206/21). Sąd Najwyższy jest zobowiązany do wyłączenia sędziego także wówczas, gdy orzekanie przez sędziego w sprawie mogłoby realnie prowadzić do znacznie poważniejszych uchybień, a więc do naruszenia standardu niezależności i bezstronności gwarantowanego przez art. 45 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą, co mogłoby skutkować m.in. odpowiedzialnością odszkodowawczą Państwa (zob. np. postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2023 r., sygn. akt II KK 57/23 [KRI 155]).

Złożony przez obrońcę wniosek opiera się na okolicznościach związanych z powołaniem A.D. na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, którą ukształtowano na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3). Już sam fakt brania udziału w orzekaniu osoby powołanej na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek KRS ukształtowanej w trybie wskazanej ustawy prowadzi do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22; uchwała Sądu Najwyższego w składzie połączonych 3 Izb z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20).

Należy ponadto brać pod uwagę stanowisko Europejskiego Trybunału Praw Człowieka podkreślającego, że tego rodzaju wady stwierdzone w postępowaniach nominacyjnych na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego mają charakter systemowy i będą brane pod uwagę w podobnych skargach złożonych w przyszłości do Trybunału (por. m. in. wyroki: z dnia 22 lipca 2021 r., nr 43447/19, Reczkowicz przeciwko Polsce; z dnia 8 listopada 2021 r., nr 49868/19 i 57511/19,

Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce i z dnia 3 lutego 2022 r., nr 1469/20, Advance Pharma Sp. z o.o. przeciwko Polsce).

Skoro zatem A.D. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa w składzie wadliwie ukształtowanym, należało wyłączyć tę sędzię od udziału w sprawie o sygn. akt II KK 257/25.

[WB]

[a.ł.]